

850/64

DE EUROPEISKE FÆLLESSKABERS TIDENDE

4.4.64

RÅDETS DIREKTIV

af 25. februar 1964

om samordning af de særlige foranstaltninger, som gælder for udlændinge med hensyn til rejse og ophold, og som er begrundet i hensynet til den offentlige orden, sikkerhed og sundhed

(64/221/EØF)

RÅDET FOR DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE FÆLLESSKAB HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 56, stk. (2),

under henvisning til Rådets forordning nr. 15 af 16. august 1961 om de første foranstaltninger til gennemførelse af arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet¹⁾, særlig artikel 47,

under henvisning til Rådets direktiv af 16. august 1961 om den administrative fremgangsmåde og praksis med hensyn til optagelse, beskæftigelse og ophold for en medlemsstats arbejdstagere såvel som deres familie i de øvrige medlemsstater i Fællesskabet²⁾,

under henvisning til de almindelige planer om ophævelse af begrænsninger i etableringsfriheden og den fri udveksling af tjenesteydelser³⁾, særlig afsnit II,

under henvisning til Rådets direktiv af 25. februar 1964 om ophævelse af rejse- og opholdsbegrænsningerne inden for Fællesskabet for statsborgere i medlemsstaterne med hensyn til etablering og udveksling af tjenesteydelser⁴⁾,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det europæiske Parlament⁵⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg⁶⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Samordningen af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser, som fastsætter en særlig ordning for udlændinge, og som er begrundet i hensynet til den offentlige orden, sikkerhed og sundhed, må først og fremmest tage sigte på indrejse- og opholdsbetingelserne for de statsborgere i medlemsstaterne, der skifter opholdssted inden for Fællesskabet enten for at udføre lønnet arbejde eller udøve selvstændig erhvervsvirksomhed eller for at modtage tjenesteydelser;

denne samordning forudsætter især en tilnærmelse mellem de fremgangsmåder, der anvendes i hver medlemsstat for at sikre hensynet til den offentlige orden, sikkerhed og sundhed for så vidt angår udlændinges rejse og ophold;

der bør i hver medlemsstat åbnes tilstrækkelig mulighed for, at de øvrige medlemsstats statsborgere kan påklage administrative afgørelser på dette område;

en opregning af de sygdomme og lignende tilstande, der kunne bringe den offentlige sundhed, orden og sikkerhed i fare, ville være af ringe praktisk værdi og næppe kunne blive udtømmende; det er tilstrækkeligt at foretage en gruppevis opregning af disse sygdomme,

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

1. Bestemmelserne i dette direktiv angår de statsborgere i en medlemsstat, der opholder sig i eller begiver sig til en anden af Fællesskabets medlemsstater enten for at yde lønnet arbejde eller udøve selvstændig erhvervsvirksomhed eller for at modtage tjenesteydelser.

2. Disse bestemmelser anvendes ligeledes på ægtefæller og familiemedlemmer, som opfylder betingelserne i de forordninger og direktiver, der inden for dette område er udstedt i medfør af traktaten.

Artikel 2

1. Dette direktiv vedrører bestemmelserne om indrejse, om udstedelse og forlængelse af opholdstilladelse og om

¹⁾ EFT nr. 57 af 26.8.1961, s. 1073/61.

²⁾ EFT nr. 80 af 13.12.1961, s. 1513/61.

³⁾ EFT nr. 2 af 15.1.1962, s. 32/62 og 36/62.

⁴⁾ Se foran, s. 845/64.

⁵⁾ EFT nr. 134 af 14.12.1962, s. 2862/62.

⁶⁾ Se side 856/64 i dette nr. af EFT.

udvisning, som træffes af medlemsstaterne af hensyn til den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed.

2. Disse hensyn kan ikke påberåbes på grund af økonomiske forhold.

Artikel 3

1. Forholdsregler vedrørende den offentlige orden eller sikkerhed bør udelukkende støttes på den pågældendes personlige forhold.

2. Straffedomme alene kan ikke uden videre begrunde disse forholdsregler.

3. Udløbet af det identitetsdokument eller pas, der har muliggjort indreisen i værtslandet og udstedelsen af opholdstilladelsen, kan ikke begrunde udvisning.

4. Den stat, der har udstedt identitetsdokumentet eller passet, skal uden særlige formaliteter lade den, dokumentet lyder på, indrejse på sit område, selv om dokumentet eller passet er udløbet eller den pågældendes statsborgerskab anfægtes.

Artikel 4

1. De eneste sygdomme eller lignende tilstande, der kan begrunde nægtelse af indrejse eller nægtelse af at udstede den første opholdstilladelse, er de, som er anført i bilaget.

2. Sygdomme eller lignende tilstande, der viser sig efter udstedelsen af den første opholdstilladelse, kan ikke begrunde nægtelse af at forlænge opholdstilladelsen eller begrunde udvisning.

3. Medlemsstaterne kan ikke indføre nye bestemmelser og forholdsregler, der er mere restriktive end dem, der er gældende ved dette direktivs meddelelse.

Artikel 5

1. Beslutning om udstedelse eller nægtelse af den første opholdstilladelse skal træffes hurtigst muligt og senest 6 måneder efter ansøgningen.

Ansøgeren kan midlertidigt opholde sig på den pågældende stats område, indtil beslutning om udstedelse eller nægtelse af opholdstilladelse er truffet.

2. Værtslandet kan, når det skønner det påkrævet, anmode om oplysninger fra den medlemsstat, der er den pågældendes hjemland og eventuelt fra andre medlemsstater om ansøgerens eventuelle tidligere straffe. Sådanne forespørgsler må ikke antage en systematisk karakter.

Den adspurgte medlemsstat skal besvare forespørgslen inden 2 måneder.

Artikel 6

Den pågældende skal have meddelelse om de hensyn til den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed, der er lagt til grund for en beslutning, der vedrører ham, medmindre hensynet til statens sikkerhed er til hinder herfor.

Artikel 7

Beslutningen om nægtelse af at udstede eller forlænge en opholdstilladelse eller om udvisning skal meddeles den pågældende. I meddelelsen skal det angives, inden for hvilken frist han skal forlade landet. Bortset fra påtrængende tilfælde må denne frist ikke være kortere end 15 dage, når vedkommende endnu ikke har modtaget en opholdstilladelse, og i alle øvrige tilfælde ikke kortere end 1 måned.

Artikel 8

Den pågældende skal have samme adgang til at påklage den beslutning, hvorved indrejse, udstedelse eller forlængelse af opholdstilladelse nægtes, eller beslutningen om udvisning, som indlændinge har med hensyn til administrative afgørelser.

Artikel 9

1. Hvis der ingen retsmidler findes, eller hvis retsmidlerne kun tager sigte på spørgsmålet om beslutningens lovlighed, eller ikke har opsættende virkning, må beslutning om nægtelse af forlængelse af opholdstilladelse eller om udvisning af en indehaver af opholdstilladelse, bortset fra påtrængende tilfælde, ikke træffes af den administrative myndighed før efter indhentet udtalelse fra en kompetent myndighed i værtslandet, over for hvilken den pågældende skal kunne fremføre sit forsvar og lade sig bistå eller repræsentere i overensstemmelse med den fremgangsmåde, der er fastsat i den nationale lovgivning.

Denne myndighed skal være en anden end den, der er kompetent til at træffe beslutning om nægtelse af forlængelse af opholdstilladelse eller om udvisning.

2. Beslutninger om nægtelse af udstedelse af den første opholdstilladelse og beslutningen om udvisning før udstedelse af den sådan tilladelse skal på den pågældendes begæring forelægges den myndighed, fra hvilken forudgående udtalelse skal indhentes efter stk. 1. Den pågældende er da berettiget til personligt at fremføre sit forsvar, medmindre hensynet til statens sikkerhed taler derimod.

Artikel 10

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme dette direktiv inden seks mæ-

der efter dets meddelelse og underretter omgående Kommissionen herom.

2. Medlemsstaterne drager omsorg for, at Kommissionen får tilsendt ordlyden af de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder inden for dette direktivs område.

Artikel 11

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. februar 1964.

På Rådets vegne

H. FAYAT

Formand

BILAG

A. *Sygdomme, der kan bringe den offentlige sundhed i fare:*

1. sygdomme, der er undergivet karantænepligt, og som er omfattet af verdenssundhedsorganisatio-
nens internationale sundhedsforskrift nr. 2 af 25. maj 1951;
2. luftvejstuberkulose, der er i aktivt stadium eller rummer fare for at udvikle sig;
3. syfilis;
4. andre smitsomme infektions-eller parasitære sygdomme i det omfang, der i modtagerlandet er
truffet beskyttelsesforanstaltninger mod dem af hensyn til landets egne borgere.

B. *Sygdomme og lignende tilstande, der kan bringe den offentlige orden eller den offentlige sikkerhed i
fare:-*

1. afhængighed af giftstoffer;
 2. alvorlige mentale forstyrrelser, åbenbare psykoser med ophidselsestilstande, vrangforestillinger
eller hallucinationer og med forvirringstilstande.
-